

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det er baggrunden for, at jeg ikke mener, tiden er til at forhøje beløbene for de pågældende ordninger.

Gammelgaard (KF):

Der har i brede befolkningsgrupper vist sig interesse for at indskyde opsparingsmidler på selvpensionerings- og børneopsparingskonti. Jeg er overbevist om, at hvis man forhøjede grænserne, som altså har været uændret siden 1965, så ville det yderligere tilskynde mennesker til at spare op, til at skyde penge ind i disse opsparingsformer. Det synes jeg er en positiv ting. Derfor har jeg stillet mit spørgsmål til ministeren.

Jeg finder ikke begrundelsen for ministerens svar, som altså er et afslag, rimelig, nemlig at det, at man for tiden har et højt renteniveau, afgørende skulle tale imod, at man forhøjer nogle grænser, som ikke har været ændret siden 1965. Det afgørende må her være den stedfundne løn- og prisudvikling.

I øvrigt skal jeg vedrørende de beskattings- og socialindkomstmæssige forhold for disse kontoformer sige, at indskuddene på selvpensioneringskonti og børneopsparingskonti kan fratrækkes den skattepligtige indkomst inden for 3.000 kr.s grænsen. Derimod kan indskuddene ikke fratrækkes i socialindkomsten. Indestående på sådanne konti skal i bindingsperioden ikke medregnes til den skattepligtige formue, det er rigtigt, hverken hos indskyder eller kontohaver. Og det er da også rigtigt, som ministeren siger, at renter, der tilskrives kontoen i bindingsperioden, ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, men efter bindingsperiodens ophør medregnes de indestående beløb til den skattepligtige formue og beskattes jo altså herved. Det vil sige, at man på den måde begrænser den fordel, som spareren ellers opnår.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg er glad for, at hr. Gammelgaard og jeg nu er enige om, hvordan de faktiske regler virker. Jeg skal bare føje til, at formueskatteproblemet eksisterer jo altså ikke for den meget store del af befolkningen som noget økonomisk problem. Der er kun 60.000 ud af ca. 4 mill. skatteydere, der betaler formueskat.

Gammelgaard (KF):

Jeg må alligevel spørge skatteministeren, om han ikke kan se, at der ligger en fordel i rent opsparingsmæssigt at forhøje disse grænser, som ikke har været ændret i næsten 20 år.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg må sige, at jeg aldrig har set noget egentligt bevis for, at disse ordninger skulle have en egentlig opsparingsfremmende virkning. Det er klart, at det skattemæssige subsidium til ordningerne er meget stort, og tilskyndelsen til at flytte penge fra én konto over til en skattebegünstiget konto er selvfølgelig som følge deraf også meget stor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 381

11) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Gammelgaard (KF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forhindre, at statsskattedirektoratets og tolddirektoratets oplæg til, at skatteborgere skal anmelde hinanden for sort arbejde, bliver gennemført?«

Skriftlig begrundelse

Det er en fundamentalt forkert måde at angribe problemet med sort arbejde på at indføre angiveri og stikkeri. Det centrale må være, at skatte- og afgiftssystemet indrettes således, at tilskyndelsen til at udføre sort arbejde bliver mindst mulig.

I den forbindelse er det naturligt at pege på det forslag, som det konservative folkeparti har fremsat i Folketinget, om, at man på selvangivelsen – ved siden af standardfradraget på 2.000 kr. – skal kunne fratække op til 10.000 kr. til vedligeholdelse og reparation på fast ejendom, når arbejdet er udført af en momsregistreret virksomhed. Desuden har vi adskillige gange fremført, at der bør ske en lettelse af det rekordhøje danske skatte- og afgiftstryk, en lettelse, som bør opnås gennem offentlige besparelser.

Gammelgaard (KF):

Der forekommer i det meget omtalte notat om bekæmpelsen af det såkaldte sorte arbej-